

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 983/06
14.09.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: мр Јадранке Ињац, председника већа, Боривоја Буњевачког и Зоје Поповић, чланова већа, са саветником суда Вером Маринковић, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиље АА, против решења туженог Министарства унутрашњих послова Републике Србије - Управа за управне послове, бр. 205-4987/05 од 20.1.2006. године, у предмету престанка својства избеглог лица, у нејавној седници већа одржаној дана 14.9.2006. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ УВАЖАВА и ПОНИШТАВА решење Министарства унутрашњих послова Републике Србије - Управа за управне послове, бр. 205-4987/05 од 20.1.2006. године.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиље изјављена на решење Комесаријата за избеглице Републике Србије бр. 207-128932 од 14.4.2005. године, којим је тужиљи укинут статус избеглог лица.

У тужби, којом добија законитост оспореног решења због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде правила поступка и погрешне примене материјалног права, наводи да од доласка у Србију 1992. године, када је стекла статус избеглице, непрекидно је настањена у Републици Србији а да је у претходно место пребивалишта Сарајево одлазила из разлога посете сину који тамо живи. Истиче да је имовину у Сарајеву продала, те нема намеру да се тамо врати. С обзиром на изнето, сматра да јој није могло бити укинута својство избеглог лица на основу чл. 18. ст. 1. тач. 2. Закона о избеглицама, због непријављивања насталих промена с обзиром да се она није вратила да живи у Сарајеву, па предлаже да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

Тужени орган је у одговору на тужбу остао у свему при разлозима изнетим у образложењу оспореног решења и предложио да Врховни суд Србије тужбу одбије, као неосновану.

Оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, Врховни суд Србије је нашао да је иста основана.

Наиме, ни из образложења оспореног решења као ни из првостепеног решења од 14.4.2005. године не може се закључити на основу којих чињеница су и тужени и првостепени орган утврдили да су код тужиље од признавања својства избеглог лица наступиле промене које су утицале на даље непризнавање овог статуса. При томе, у списима предмета налази се само појединачни извештај Центра за обраду података у коме је за тужиљу у оквиру података за ревизију избегличког статуса констатовано да је лице продало имовину у држави из које је избегло. Међутим, из списка предмета се не види на основу чега је уопште тужени утврђивао чињенично стање од значаја за примену чл. 18. ст. 1. тач. 2. Закона о избеглицама ("Службени гласник РС", бр. 18/92 и 45/02), као основа за доношење решења као и за одлуку из става два и три диспозитива првостепеног решења, које не садржи никакве разлоге у образложењу, што такође, представља битну повреду чл. 199. ст. 2. Закона о општем управном поступку.

Осим наведеног, тужиља је у жалби истакла да су нетачни наводи из образложења првостепеног решења од 14.4.2005. године да није пријавила промене које су наступиле од признавања својства избеглог лица, а које наводе тужени у оспореном решењу уопште није ценио иако је био дужан да то учини, чиме је у доношењу оспореног решења повредио одредбе чл. 253. ст. 2. Закона о општем управном поступку.

У поновном поступку тужени орган ће потпуно утврдити чињенично стање битно за одлучивање у овој управној ствари, па ће тек на основу тако утврђеног чињеничног стања у правилно проведеном поступку у коме ће омогућити учешће тужиљи, применом материјално-правних прописа донети на закону засновану одлуку, при чему треба имати у виду примедбе суда у погледу поступка, као и правно схватање суда изнето у образложење пресуде, а које је обавезујуће за тужени орган на основу одредбе чл. 61. Закона о управним споровима.

Са напред изнетог, налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиље, Врховни суд Србије је применом одредбе чл. 41. ст. 1. и 2., у вези чл. 38. ст. 2. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", бр. 46/96), одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

дана 14.9.2006. године, У. 983/06

Записничар, Председник већа - судија

Вера Маринковић, с.р. мр Јадранка Ињац, с.р.

ЈК

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић